جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۳۱۱ | چهارشنبه ۲۵ بهمن ۱۳۹۶ | ۲۷ جمادی‌الاول ۱۴۳۹ | اذان ظهر: ۱۲:۱۸ |
غروب آفتاب: ۱۷:۴۵ | اذان مغرب: ۱۸:۰۳ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۶ | اذان صبح فردا: ۰۵:۲۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۵۲ |

دیدگاه | ایزد مهرآفرین

پرویز شیخ‌طادی
سراغ یک فیلم با موضوع خطرناک می‌رود

«عمامه‌های خطرناک» سه‌گانه‌ام را تکمیل می‌کند

کارگردان فیلم سینمایی «امپراطور جهنم» در نشست خبری فیلمش در جشنواره فیلم فجر گفت که می‌خواهد سه‌گانه‌اش را با ساخت فیلم سینمایی «عمامه‌های خطرناک» تکمیل کند.

پرویز شیخ طادی کارگردان فیلم سینمایی «امپراطور جهنم» در گفت‌وگویی با «جوان» گفت: می‌خواهم با ساخت فیلم سینمایی «عمامه‌های خطرناک» درباره منبرهایی سخن به میان آورم که به جای در خدمت مردم و خدا بودن، در خدمت خود گوینده است.

پرویز شیخ طادی در پاسخ به این سؤال که چرا به فکر ساخت چنین فیلمی با این مضمون رفته است، گفت: حقیقتش این است که من از یکسری از افراد که در داخل کشور هستند بیشتر می‌ترسم و نگران آنها هستم. اتفاقاً از خارجی‌ها و دشمنان خارجی اصلاً ترسی ندارم چون خیلی خوب می‌شناسمشان ولی تکلیفم با یکسری از نفوذی‌های داخلی هنوز معلوم نیست و به همین خاطر تصمیم گرفتم سه گانه فیلم هایم را با ساخت فیلمی درباره این آدم‌ها تکمیل کنم.

■ من فیلمساز افراطی‌گری‌ها هستم

کارگردان «شکارچی شنبه» درباره اینکه موضوع و محتوای اصلی فیلم «عمامه‌های خطرناک» درباره چیست، گفت: قصه این فیلم قصه کسانی است که منبر دارند و منبرشان مال مردم نیست.

منبرشان در خدمت خدا نیست، منبرشان در خدمت خودشان است؛ کسانی که به اسم دین و بازی با احساسات مردم و جوانان پاک می‌توانند روی آنها تأثیر بگذارند. سه گانه ام در سینما اگر که خدا عمری بدهد در مورد این آدم‌هاست.

شیخ طادی درباه چرایی علاقه‌اش به موضوعات استراتژیک سینما هم گفت: من در مورد افراطی گری صهیونیست‌ها فیلمی ساختم به اسم «شکارچی شنبه»، در مورد افراطی گری عربستان و وهابیت فیلمی ساختم به اسم «امپراطور جهنم»، حالا می‌خواهم درباره یکسری از خودی‌ها هم فیلمی بسازم به اسم «عمامه‌های خطرناک.»

واقعیت این است که علاقه ناشی از دغدغه من درباره این جریانات است وگرنه فیلم تجاری ساختن را هم خوب بلدم.

شیخ طادی ادامه داد: می‌خواهم در این فیلم از کسانی که در جهان شیعه کاملاً عمامه‌های انگلیسی روی سرشان است و دارند سیاست‌های غرب و روباه پیر انگلیس را بسیار خطرناک‌تر و پرنفوذتر و زیرکانه‌تر پیش می‌برند، حرف بزنم و دستشان را برای همه رو کنم.

به نظرم این آدم‌ها هم از صهیونیست‌ها بدترند و هم از وهابیون، چون اینها جایی که تنها نقطه امید جهان اسلام است را می‌خواهند موتور حرکتش را از کار بیندازند.

■ نفوذی‌هایی که هم منبر دارند و هم ثروت

شیخ طادی در پاسخ به سؤالی که این آدم‌ها در ایران هستند یا نه گفت: بله اینها در ایران هستند و اتفاقاً هم قدرت دارند، هم منبر دارند و هم ثروت دارند، رسانه هم دارند، جالب اینجاست بعضی‌هایشان اصلاً نمی‌دانند که نفوذی هستند ولی وقتی تربیت شده باشی همه چیز تمام است، حتی اگر لباس روحانیت و عمامه بر سر داشته باشی و تبلیغ هم کنی ولی وقتی تربیت انگلیسی داشته باشی، کار تمام است.

کارگردان روزهای زندگی درباره اینکه فیلم امپراطور جهنم آیا در اکران موفق می‌شود یا اینکه در دنیا دیده می‌شود، گفت: امپراطور جهنم کار خودش را می‌کند. شکارچی شنبه هم در کشورهای دیگر اجازه اکران بهش نمی‌دادند ولی در فضای مجازی خوب دیده شد و تا کانادا رفت.

از روسیه سر درآورد و در واقع در تمام دنیا کسانی که تشنه این مفاهیم بودند این فیلم را دیدند. بی‌شک برای برای امپراطور جهنم هم قطعاً این اتفاق خواهد افتاد. شک ندارم امپراطور جهنم حرکت و مخاطبش را پیدا می‌کند. هم در داخل کشور و هم در همه نقاط جهان. چون حرفی که دارد می‌زند حرفی جهانی است.

شیخ طادی در پایان گفت: من راهی را باز می‌کنم برای اینکه هنرمندان شجاع و نترس و انقلابی بتوانند حرفشان را بزنند و از هیچ کس و هیچ جریانی ترس نداشته باشند.

اعلام موضع صریح نایب رئیس کمیسیون فرهنگی درباره جشنواره فیلم فجر

سینمای ما با تراز انقلاب اسلامی فاصله بسیاری دارد

■ محمدصادق عابدینی

یک روز بعد از پایان سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر، نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس از حرکت سینما همسو با جریان مخالف نظام اسلامی انتقاد کرد.

صحبت‌های ابراهیم حاتمی‌کیا در شب اختتامیه جشنواره فیلم فجر، بازتاب‌های زیادی داشته است؛ سخنانی که پشت پرده‌ای از آنچه در سینمای ایران می‌گذرد را افشا کرد. هنوز چندساعت از آن سخنان نگذشته بود که حجت‌الاسلام نصرالله پژمانفر، نایب رئیس کمیسیون فرهنگی در نشست هم اندیشی سینما انقلاب، نسبت به انحراف در سینما هشدار داد. پژمانفر که داور هفتمین جایزه سینمایی ققنوس نیز است، در چهارمین روز از برگزاری هم اندیشی سینما انقلاب، می‌گوید: وضعیت به گونه‌ای است که ما در کمسیون فرهنگی مجلس نه تنها انتظاری از این سینما نداریم بلکه نگران آن هستیم. اشاره پژمانفر به شرایط سینما زمانی مطرح می‌شود که امسال در جشنواره فیلم فجر شاهد حضور فیلم هایی بودیم که در آن خیانت زوجین به یکدیگر در حد یک حق مسلم نشان داده شده است و تأثیرات فرهنگی آن را نمی‌شود با هیچ محصول فرهنگی دیگری مقایسه کرد. نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی تصریح می‌کند: «سینما تریبونی است که تأثیرگذاری‌اش هم از منظر کیفی و هم از منظر کمی قابل قیاس با دیگر رسانه‌ها نیست، به همین دلیل بسیاری در دنیا حرف‌ها و مسائل‌شان را با زبان سینما بیان می‌کنند.»

راه‌اندازی جشنواره فیلم فجر در ۳۶ سال پیش برای این بود که انقلاب اسلامی ایران در زمینه سینما حرف‌های جدیدی برای گفتن داشت. قرار بود سینما تریبونی شود برای گفتمان انقلاب در حیطه هنر هفتم، ولی اکنون آیا این هدف محقق شده است؟ عضو کمیسیون فرهنگی مجلس می‌گوید: «برای شنیدن حرف انقلاب اسلامی هم زمینه فراهم است و هم دنیا مشتاق است اما بی‌تعارف سینمای ما در این مسیر قرار نگرفته است. سینمای ما با سینمای تراز انقلاب اسلامی فاصله بسیاری دارد. وقتی جشنواره فجر شروع می‌شود باید نذر و نیاز کرد که به خیر بگذرد. ما دیگر به دنبال منفعت از این جشنواره نیستیم. همین که در فضای تعرض به مسائل اصلی انقلاب قرار نگیرد ما کلاه‌مان را به هوا می‌اندازیم.» کمبود و حتی نبود گفتمان انقلاب اسلامی در سینمای ایران باعث می‌شود که در زمان برپایی جشنواره فیلم فجر، شاهد آن باشیم که جشنواره به غیر از نام و عنوان در بسیاری از بخش‌ها هیچ تناسبی به اهداف اولیه‌اش ندارد، حتی فیلمساز ایرانی نمی‌خواهد همسطح و همسو با جریان کلی سینما در جهان حرکت کند. ضیاءالدین دری کارگردان پیشکسوت درباره تفاوت نگاه میان فیلمساز ایران و فیلمسازی در هالیوود، می‌گوید: «در امریکا به قول یکی از رفقا ۵۰ میلیون نفر بی‌خانمان (Homeless) است. فیلم‌های امریکایی را دارید می‌بینید. در آنها خبری از Homeless هست؟ کارتن‌خواب می‌بینید؟ در فیلم‌هایشان از این چیزها می‌بینید؟ درام‌های پرشکوه هم دارند. درام‌های خیلی مهمی هم دارند، اما شما این چیزها را در آنها می‌بینید؟ نه. بعد کارگردان ایرانی می‌نشیند و می‌گوید به‌به! عجب فیلمی اما به خودش که می‌رسد، می‌گوید: نمی‌شود ما برویم و این‌جوری فیلم بسازیم و ایرانی را نشان بدهیم که یک کشور باستانی و بزرگ است. اسلام هم که افت دارد آدم بخواهد از آن تعریف کند. یادش رفته است مادرش یک زن مسلمان چادری بود و اگر کسی به خواهرش چپ نگاه می‌کرد می‌زد شکم طرف را پاره می‌کرد.»

سینما تریبونی است که تأثیرگذاری‌اش هم از منظر کیفی و هم از منظر کمی قابل قیاس با دیگر رسانه‌ها نیست، به همین دلیل بسیاری در دنیا حرف‌ها و مسائل‌شان را با زبان سینما بیان می‌کنند

سینمای ایران در جایی که باید مؤثر باشد، منفعل عمل می‌کند؛ موضوعی که باعث می‌شود نتوان از سینما به عنوان بازوی فرهنگی بهره گرفت. نایب رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس در این باره معتقد است: در بسیاری از مسائل انباشتی از موضوعات داریم که صرفاً با منبر حل نمی‌شوند. ابزارهای امروز در انتقال معنا بسیار پیچیده عمل می‌کنند. چیزی که در جامعه امروز می‌بینیم به هیچ وجه اتفاقی نیست، ماحصل برنامه‌ریزی‌هایی است که زمانی دیگران برای ما کرده‌اند. در گزارش‌هایی که به کمسیون فرهنگی مجلس می‌رسد به عینه توطئه را مشاهده می‌کنیم. دشمن برای تک تک گزاره‌های دینی ما به صورت ریز برنامه دارد.

■ جشنواره فیلم فجر و یک ناامیدی!

سینما به غیر از تولیداتی که از سوی چند نهاد فرهنگی حمایت می‌شوند، چه سنخیتی با فرهنگ انقلاب اسلامی دارد؟ نمونه خروجی‌های جشنواره فیلم فجر در دوره اخیر گواه این موضوع است که نمی‌توان از سینمای بدنه و سینمای روشنفکری ایران انتظار داشت که حداقل انتظارهای فرهنگی نظام را در آثارشان رعایت کنند و برعکس حتی تلاش می‌کنند در صورت امکان با دور زدن ممیزی‌ها نگاه‌های اپوزیسیونی خود را بر فیلم‌ها حاکم کنند؛ چیزی که باعث نگرانی دستگاه‌های نظارتی از جمله مجلس شده است. عضو کمیسیون فرهنگی مجلس در محفل سینما انقلاب تأکید می‌کند: «وضعیت الان به گونه‌ای است که ما در کمیسیون فرهنگی مجلس نه تنها انتظاری از این سینما نداریم بلکه نگران آن هستیم.

رویکرد سفارش یک رویکرد بسیار پذیرفته شده در سینمای دنیاست ولی در اینجا وقتی از سفارش حرف می‌زنیم می‌گویند می‌خواهید هنرمند را در قوطی کنید و آزادی او را بگیرید؟! آیا درست است که بعد از گذشت چهار دهه از انقلاب هنوز بگوییم که باید از یک جایی شروع کنیم؟ همین چند نفر محدودی هم که در سینمای ما می‌خواهند در سطحی قابل قبول حرکت کنند، آنقدر مورد تهمت و فشار ناعادلانه قرار می‌گیرند که عقب‌نشینی می‌کنند.»

در مقابل این نوع رفتار از سوی برخی سینماگران، وزارت ارشاد تلاش می‌کند در جشنواره فیلم فجر، نقش یک دیپلمات را ایفا کند که در یک دعوای سیاسی قرار است مرضی الطرفین باشد و کاری کند که نه سیخ بسوزد و نه کباب. نوع تقسیم بندی جوایز جشنواره هم به همین نحو بود. در حالی که بسیاری از فیلم‌های دارای بار ارزشی و ملی از کسب جوایز دستشان کوتاه بود، داوری‌ها به نوعی چینش شده بود که هر طیف تعدادی جایزه بگیرد. تلاش دبیر جشنواره برای به نتیجه رسیدن این کار حتی در برنامه تلویزیونی «هفت» نیز بیان شد و رسول صدرعاملی داور این دوره از جشنواره از تلاش‌های ابراهیم داروغه زاده پرده برداشت.

حجت‌الاسلام پژمانفر درباره عملکرد جشنواره در بخش اهدای جوایز تأکید می‌کند: در فضای مهندسی شده جشنواره فجر امسال به گونه‌ای عمل شد که همه را راضی نگه داشتند. هم پوزیسیون راضی بود و هم اپوزیسیون؛ هم جریان شبه روشنفکری و هم جریان روشنفکری. امسال برنامه ریزی‌ها به گونه‌ای بود که نگذاشتند تعدادی افراد همفکر کنار هم بنشینند و از ترکیب‌شان صدای یک سمفونی واحد شنیده شود. آنها را در سینماهای مختلف پخش کردند. سینمای ما همسو با جریان مخالف نظام حرکت می‌کند. دشمن اگر یک تحریم بر اساس حقوق بشر اعمال می‌کند این طرف ۱۰ فیلم در تأیید آن ساخته می‌شود. آیا این اتفاقی است؟! همان طور که پیش‌تر نیز در رسانه‌ها عنوان شده بود، به نظر می‌رسد مجلس شورای اسلامی باید با توجه به وظیفه نظارتی خود، بر نحوه عملکرد سازمان سینمایی و سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر ورود پیدا کند و به خصوص در بحث معرفی نامزدها و بایکوت چند فیلم، تحقیق و تفحص انجام شود.

حکمت

حکمت ۲۶۷

ای فرزند آدم! غم و اندوهِ روزی که نیامده را بر آن روز که در آن هستی تحمیل مکن، چراکه اگر آن روز، از عمرت باشد خداوند روزیِ تو را در آن روز می رساند.

نما | حسین کشتکار

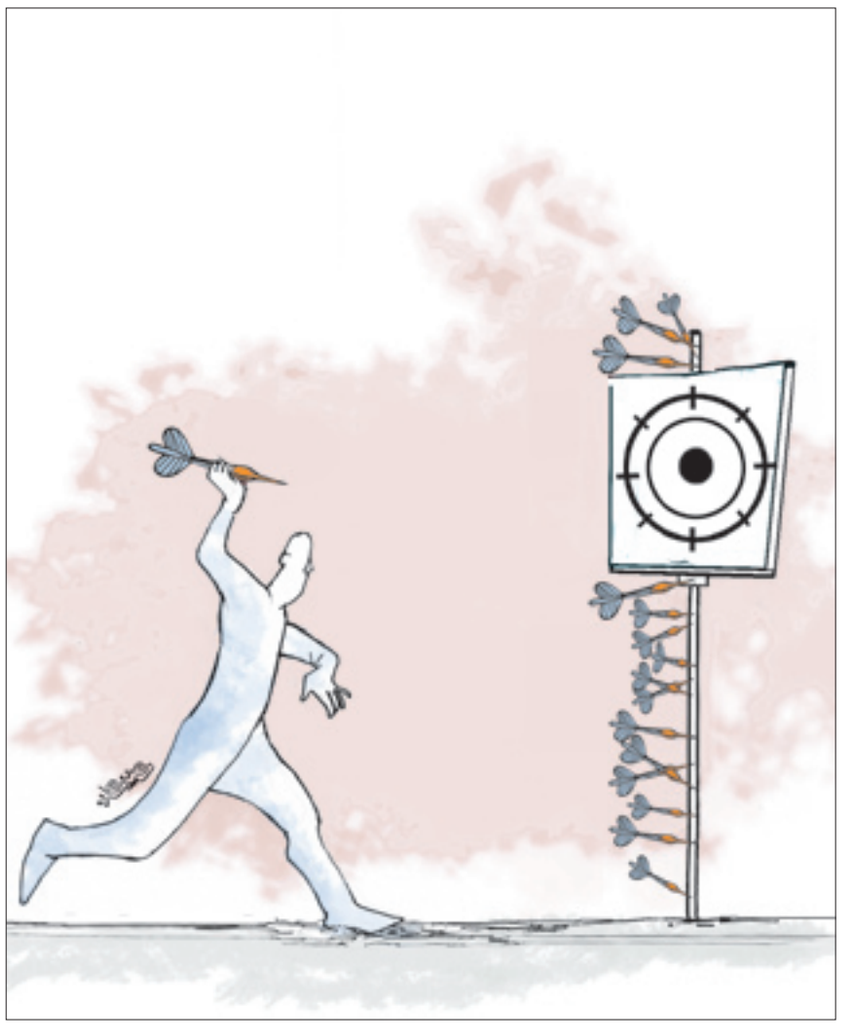

توئیت تازه تهیه‌کننده «لاتاری» درباره حذف این فیلم از داوری فجر

طرح شکایت از دبیرخانه جشنواره فجر در دیوان عدالت اداری

■ جواد محرمی

داستان حذف فیلم «لاتاری» از داوری جشنواره فیلم فجر همچنان ادامه دارد و با توئیت تازه تهیه‌کننده این فیلم درباره شکایت به دیوان عدالت اداری وارد مرحله تازه‌ای شده است.

سیدمحمود رضوی، تهیه‌کننده فیلم سینمایی لاتاری روز گذشته با درج پستی توئیتری در واکنش به سخنان رسول صدرعاملی نوشت: «پس از صحبت‌های دو نفر از داوران عزیز جشنواره فیلم فجر در خصوص ممیزی محتوا به جای داوری و پست آقای حمید فرخ نژاد یک تیم حقوقی به من اعلام کردند بر اساس بند ب جزء ۱ ماده ۱۰ قانون دیوان عدالت اداری و اصل ۱۷۳ شکایت از دبیرخانه جشنواره به طور قطع قابل طرح در دیوان عدالت است و قصد پیگیری دارند.»

محتواگرا بودن همواره اتهامی بوده که منورالفکران عرصه هنر از آن به عنوان چماقی برای کوبیدن بر سر انقلابی‌ها استفاده می‌کردند. شعار «هنر برای هنر» هم وحی منزل این طیف برای پیش بردن امورشان بوده است. طبق شعار هنر برای هنر هیچ اثر هنری را نباید نقد محتوایی کرد، ساحت هنر بسی والاتر از آن است که مثلاً ایدئولوژی در آن دخالت داشته باشد. بماند که در عمل همین افراد به وفور و در دوران مختلف پا روی این نظریه گذاشتند و به قول خودشان محتوا را بر هنر غلبه دادند. بحث فرم و محتوا موضوع این نوشته نیست اما در جشنواره امسال اتفاق عجیبی درباره داوری‌ها رقم خورد و مسئله ساز شد و می‌رود که ابعاد تازه تری پیدا کند. شاید اگر صدرعاملی سکوت اختیار می‌کرد و از پشت پرده ذبح یک فیلم مردم پسند و دوست داشتنی آن هم صرفاً بنا به سلیقه هیئت داوران سخن نمی‌گفت ماجرا تا این اندازه بیخ پیدا نمی‌کرد.

او درباره لاتاری گفته: «رک بگویم؟ لاتاری آزارمان داد. همه هیئت داوران را به خاطر قصه و تم‌اش آزار داد. در «لاتاری» وقتی قصه به اینجا می‌رسد که منجی فرض می‌کند ریشه مشکلات بیرون از کشور است، اشتباه است. اول از همه فیلم باید به دل بنشیند. من در درجه اول مثل یک کودک فیلم را می‌بینم و فیلم که تأثیر گذاشت بعد مثلاً می‌بینم فیلمبرداری‌اش چطور بود و جدی می‌شوم.»

محمدرضا فروتن یکی دیگر از اعضای هیئت داوران جشنواره نیز درباره فیلم حسین مهدویان اینگونه اظهار نظر کرده است: «لاتاری مروج خشونت بود و ما مذاکره را می‌پسندیم. برای همین کل فیلم را درنظر نگرفتیم.»

سید عزت‌الله ضرغامی جزو افرادی بود که به این ظلم فاحش واکنش نشان داد و نوشت: «اینکه هیئت داوران به دلیل محتوای یک فیلم، بررسی سایر ابعاد فنی و هنری آن را کنار می‌گذارند، قابل توجه است. اگر این موضوع مورد تأیید همه داوران محترم باشد، آغاز یک بحث مهم راهبردی در عرصه سینماست.»

اکبر نبوی نویسنده و منتقد سینما نیز جزو افرادی بود که به این مسئله واکنش نشان داد و نوشت: «رسول جان درباره سخنانت حرف دارم، بدون آنکه بخواهم در رأی داوران گرامی و ارجمند چون و چرا کنم. دوست عزیز و دیرین! اگر فیلمی از نظر تم و قصه دارای مشکل باشد، اما در سایر بخش‌های هنری، فنی و تکنیکی، از قوت و شایستگی‌های لازم برخوردار باشد، منطقاً و بر پایه قواعد داوری، هیئت داوران نمی‌توانند به دلیل ضعف اول، سایر ارزش‌های آن را نادیده بگیرند. دیگر آنکه اگر برای هیئت داوران محترم، محتوا و مضمون و چگونگی تحلیل و نگرش فیلم لاتاری، نسبت به موضوعی که برگزیده است، آنقدر مهم بوده که در سایر رشته‌ها نیز کنار گذاشته شده، پس چگونه در همین دوره از جشنواره، آثاری که مضامینی نامناسب داشتند، نه تنها مورد بی‌مهری قرار نگرفتند بلکه در رشته هایی که مستحق بودند، دیده شده و حتی جایزه هم گرفتند؟ سربلند باشی و پیروز

به گزارش «جوان» اینکه اعضای هیئت داوران جشنواره فجر نسبت به محتوای یک فیلم اینگونه اظهار نظر و با این صراحت عنوان کنند که به دلیل محتوای فیلم باقی توانمندی‌های فیلم را نادیده گرفته‌اند، موضوعی بی‌سابقه است. این حرف‌ها از زبان افرادی بیان می‌شود که همواره مدعی شعار هنر برای هنر بوده است، بماند که هیئت داوران حتی نسبت به استقبال مردمی از این فیلم هم اعتنایی نشان نداده‌اند.

تلاش برای مردستیزانه‌کردن و دوگانه‌سازی جنسیتی یک جنبش اجتماعی در غرب

انحراف «Me Too» به دست فمنیست‌ها

به انحراف کشاندن جنبش‌های اجتماعی در غرب همواره طی قرون مختلف اتفاق افتاده است، این بار این جنبش اعتراضی زنان در غرب علیه آزار و تجاوز جنسی است که در حال منحرف شدن به سمت گرایشات مردستیزانه و فمنیستی است.

سخنان و شعارهای تندی که علیه مردان سر داده می‌شود نشان از این دارد که تلاشی مخفیانه برای سمت و سو دادن جنبش اعتراضی زنان در غرب در حال انجام است؛ جنبشی که جرقه آن از هالیوود، بزرگ‌ترین کارخانه رؤیاسازی و البته هنری و فرهنگی جهان غرب‌زده شد و تعدادی از زنان فعال در صنعت سینما به خود جرئت دادند تا از پشت پرده سوءاستفاده‌های جنسی یک تهیه کننده بانفوذ و پولدار سخن بگویند. همین جرئت پیدا کردن نصفه و نیمه سبب شد تا موجی بی‌سابقه در غرب شکل بگیرد که در آن زنان در فضای مجازی نسبت به سوءاستفاده‌های جنسی علیه خود واکنش نشان دهند و از چهره‌های مشهوری که مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اند حمایت کنند. اما این جنبش هم مانند همه جنبش‌های اجتماعی در غرب در حال به انحراف کشیده شدن است.

به نظر می‌رسد تفکرات انحرافی چون فمنیسم مدیریت این جنبش را در دست گرفته است. فمنیست‌ها در ایجاد نفرت جنسیتی ید طولایی دارند و تلاش می‌کنند ریشه مشکلات زنان را به سلطه و استیلای مردان نسبت دهند. پر واضح است که در چنین وضعیتی نهاد خانواده بیش از پیش با لطمه مواجه خواهد شد. همین رویکردهای مردستیزانه است که سبب می‌شود برخی مردان نسبت به اهداف و انگیزه‌های این جنبش مواضع خوش بینانه‌ای نداشته باشند. از جمله آنها می‌توان به «میشائیل هانکه» کارگردان اتریشی فیلم‌هایی چون «روبان سفید» و «عشق» اشاره کرد که در مصاحبه‌ای مخالفت خود را با کمپین افشای تعرض‌ها و تجاوزهای اتفاق‌افتاده در هالیوود و دیگر نهادها اعلام کرده و از این اقدام با عنوان «پیوریتانیسم متنفر از مردان» یاد کرده است. (پیوریتانیسم فرقه‌ای از مسیحیت است که پیروان آن به تعصب‌های مذهبی شهره هستند.)

«هانکه» در مصاحبه با روزنامه اتریشی «دیلی کوریر» گفته: مسلماً من هر نوعی از تجاوز یا اجبار را قابل مجازات می‌دانم اما از دید من، این جنبش تشنجی متعصبانه و مشمئزکننده است. من نمی‌خواهم بدانم که چند اتهام اینچنینی که به اتفاق‌های ۲۰ یا ۳۰ سال گذشته برمی‌گردد، واقعاً به آزار جنسی ربطی داشته است.

خبر

تجلیل ویژه فرمانده سپاه از ابراهیم حاتمی‌کیا و فیلم «به‌وقت شام»

فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در پیامی از زحمات ابراهیم حاتمی‌کیا قدردانی کرد.

سرلشکر محمدعلی جعفری فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با صدور پیامی از ابراهیم حاتمی‌کیا کارگردان سینما تشکر کرد. متن این پیام به‌شرح زیر است:

بسمه تعالی/ برادر عزیز و فداکار جناب آقای ابراهیم حاتمی‌کیا

سلام علیکم / با صلوات بر محمد و آل محمد

سخنان زیبا، دردمندانه و عاشقانه جناب‌عالی در مراسم اختتامیه جشنواره فیلم فجر علامتی گویا از شجاعت، وطن‌دوستی و اخلاص شماست و در زمانه‌ای مطرح شده که دشمن با تمام توان درصدد ضربه زدن به شور ایمان و عمق اعتقادات ملت ایران است. فیلم به‌وقت شام در توصیف رشادت‌ها و مجاهدت‌های فرزندان رشید مدافع حرم، گوشه‌ای از صحنه طوفانی و پرحادثه دفاع از عزت، خاک و ناموس مردم مظلوم خاورمیانه را به‌تصویر کشیده و به مردم بزرگ و عزیز ایران می‌گوید که چه فرزندان پرافتخار و رشیدی در دامن خود پرورانده‌اند.

اینجانب به‌عنوان خادم سربازان پاکباخته این سرزمین که توانسته‌اند در زمانی کوتاه بلایی به بزرگی داعش را در منطقه ریشه‌کن کنند، از جنابعالی بابت زحمتی که کشیده و رنجی که در ارائه این تصویر درخشان برده‌اید، سپاسگزاری می‌کنم و آرزوی آن را دارم که دیگر هنرمندان وطن‌دوست و کاردان این کشور نیز در همین مسیر گام بردارند. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی وظیفه خود می‌داند که از هر تلاش خالصانه‌ای در این راه، حمایت کند و به ایجاد پیوند میان رزمندگان عرصه جهاد و شهادت و فعالان و فداکاران حوزه هنر و فرهنگ یاری برساند. توفیق روزافزون جناب‌عالی و سایر هنرمندان متعهد و انقلابی ایران اسلامی را از خدای بزرگ مسئلت دارم.

کارشناس خاورمیانه: «به وقت شام» نگاه دقیقی به جنایات داعش دارد

■ ابراهیم صمیمی

کارشناس مسائل سیاسی درباره آخرین ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا می‌گوید: فیلم «به وقت شام» نگاه دقیقی به دیدگاه‌ها و جنایت‌های داعش دارد.

«مسعود اسداللهی» معتقد است متن گفت‌وگوها و دیالوگ‌ها در فیلم «به وقت شام» بسیار دقیق نوشته شده و دیدگاه‌ها و جنایت‌های داعش به دقت ترسیم شده است. وی می‌نویسد: «از صحبت‌های برخی منتقدان سینمایی کاملاً مشخص است که هیچ اطلاعی در مورد داعش و جنایت‌های آن ندارند یا اینکه می‌دانند اما فرض را بر این می‌گذارند که بسیاری از مخاطبان از این جزئیات و انواع این جنایت‌ها اطلاعی ندارند. تمامی جنایت‌هایی که در فیلم «به وقت شام» به تصویر کشیده شده است نه تنها توسط داعش اتفاق افتاده بلکه بخشی از جنایت‌های واقعی داعش است و حاتمی‌کیا هم به علت مدت زمان فیلم و هم به علت وحشتناک بودن بسیاری از جنایت‌های داعش قادر نبوده که همه جنایت‌های آنها را به تصویر بکشد. برای مثال آنجا که برخی منتقدان صحنه حضور فرمانده داعشی‌ها سوار بر اسب و شمشیر به دست روی باند فرودگاه را مسخره می‌کنند، معلوم است که از تصاویری که خود داعش در شبکه اینترنت منتشر کرده، هیچ خبری ندارند زیرا عین این صحنه بارها در عالم واقع توسط داعش ایجاد شده و به نمایش گذاشته شده است.

آنجایی را که خلبان هواپیما یک شبه موهای جلوی پیشانی‌اش سفید می‌شود هم مسخره کرده‌اند زیرا خبر ندارند که جنایت‌های داعش آنچنان وحشتناک بود که اگر فردی از این جنایت‌ها زنده باقی می‌ماند، از شدت وحشت بخشی از موهایش سفید می‌شد.

نکته آخر اینکه این نوع مخالفت‌ها با فیلم حاتمی‌کیا سیاسی است نه نقد هنری. خیلی‌ها در محافل سینمایی ما به هیچ عنوان مایل نیستند فیلمی در دفاع از مدافعان حرم ساخته شود و با استقبال گسترده مردمی روبه‌رو شود، لذا با روش‌های مختلف سعی در تخریب آن می‌کنند و صرفاً خواهان فیلم هایی هستند که سیاه‌نمایی می‌کنند. این همان نکته‌ای است که اعتراض حاتمی‌کیا را در پی داشت.

درباره ربایش هواپیما در فیلم هم باید به این نکته اشاره کرد که این ماجرا توسط القاعده در حمله به نیویورک اتفاق افتاده و از آنجایی که داعش از رحم القاعده خارج شده، آقای حاتمی‌کیا آن را با جنایت‌های داعش به صورت جذاب و شوک آوری تلفیق کرده است به گونه‌ای که مخاطب حتی یک لحظه مایل نیست پلک بزند و صحنه‌ای را از دست بدهد.